

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

СРПТЕ

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
11000 Београд, Ресавска 42

- Н/р г-ђи Нати Месаровић, председнику Суда

Поштована,

Министарка финансија др Диана Драгутиновић је својим дописом бр. **401-00-203/2010** од **9.02.2010.** поново испољила непознавање правне стране одређеног проблема, као што је то ономад било и са препоруком министра економије, Млађана Динкића, да се прекину сва суђења и замрзну извршења правоснажних судских одлука које се тичу радних односа и коју је одбио Врховни суд, као и сви окружни судови. Подсећамо да је тада оцена судства била потпуно јасна - да је такав допис уствари притисак на суд и да нико нема право да даје судовима упутство како да поступају у било којој правној материји. Порука судства била је: „то се не сме никад више да понови“. Како изгледа, из те лекције нико није ништа ни научио, па је уследио фамозни допис министарке финансија упућен свим локалним самоуправама, посредством тих ЈЛС свим установама просвете и културе,...

Трапаво вођење рачуна искључиво о финансијском аспекту одређеног проблема угрожава остварење одређених права запослених, па чак, као што смо видели, задиру у питање независности судова од извршне власти. Овим спорним дописом долазимо до сличне ситуације, те изгледа да у Министарству не функционише сарадња између економиста и правника или је ипак у питању нестручност. И једно и друго је недозвољиво за једно министарство, јер представља бруку за извршну власт.

У свом допису министарка финансија се бави остваривањем јубиларних награда за **2009.** и **2010.** годину запослених у државним установама. Исправно указује да је законима о буџету РС за **2009.** и **2010.** прописано да се у тим годинама неће вршити **обрачун и исплата** одређених права прописаних Општим колективним уговором, међу којима се и јубиларне награде. Међутим, погрешно након цитирања одредаба закона изводи закључак да запослени у **2009.** и **2010.** „не остварују ово право“ (мисли се на јубиларне награде). Остварење права на јубиларну награду је једна ствар, а исплате те награде друга. При томе једно друго не искључује јер су нас околности довеле до тога да неко право можеш имати, али га не можемо остварити, јер „нема пара за исплату“. Дакле, право на јубиларну награду није укинута, њиме се министарка бави потпуно непотребно, и што је још горе, потпуно неосновано.

Далеко би целосходније било да су надлежна министарства дала налог установама да и за **2009.** и за **2010.** донесу одлуке о томе ко испуњава услове за јубиларну награду, с тим што ће се исплата извршити ако и када изађемо из кризе

у коју смо ни криви, ни дужни гурнути. Овако се многе установе тим питањем уопште не баве јер исплате нема, а локалне самоуправе немају увида о којим се средствима ради да би их планирале за период када те исплате буду могуће. Када након изласка из кризе и укидања забране исплата нагрну „преживели“ јубиларци, као и нови, финансијери из ЈАС ће се наћи пред дилемом одакле створити паре за обавезе које су уговорили? Зашто је ово битно? Зато што запослени којем установа не призна право на јубиларну награду има право да поднесе тужбу суду и тражи да овај утврди да он остварио право на јубиларну награду, а не да за тако нешто чека излазак из кризе. Према томе, запослени којима није оспорено право на јубиларну награду не могу ни на који начин остварити њену исплату па би вођење таквог спора било бесмислено.

Но, извршна власт се тешко одриче жеље да свима попује, па и судовима, то се чини у наставку текста који гласи: „Уколико се запослени обратe надлежним судовима за заштиту и остварење својих права имајући у виду напред наведени Закон, њихово обраћање је **неосновано** обзиром да су наведеним одредбама искључене могућности исплате јубиларних награда за **2009. и 2010...**“. Па још горе, „Како се таквим пресудама доводи у питање извршење буџета... у случају да судови мимо законских одредаба донесу пресуде, потребно је у року уложити жалбе“. Значи, судови, водите рачуна да својим пресудама не доведете у питање извршење буџета јер би вас у том случају могли још једном генерално реформисати. Овај став је квалитета „мож’ да бидне, ал’ не мора да значи“.

Дакле, било би добро да Министарство финансија престане бркати, односно поистовећивати остварење права на јубиларну награду са њеном исплатом, јер то би био допринос функционисању правне државе и независности правосуђа од рогобатних ставова извршне власти.

У очекивању уважавања овог добронамерног упозорења на правно насиље учињено од стране министарке финансија др Диане Драгутиновић, срдачан синдикални поздрав!

С поштовањем,

Београд, 10.03.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

Прилог: Допис министарства финансија